

132.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 13 lutego 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze dnia 12 czerwca 1902 roku.

Art. 1. Wyraża się zgodę na zgłoszenie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej przystąpienia do konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze dnia 12 czerwca 1902 roku.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej konwencji Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

133.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 13 lutego 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji o kolizjach ustawodawstw, dotyczących skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i w dziedzinie spraw majątkowych małżonków, podpisanej w Hadze dnia 17 lipca 1905 roku.

Art. 1. Wyraża się zgodę na zgłoszenie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej przystąpienia do konwencji o kolizjach ustawodawstw, dotyczących skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i w dziedzinie spraw majątkowych małżonków, podpisanej w Hadze dnia 17 lipca 1905 roku.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej konwencji Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

134.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 19 lutego 1929 r.

w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75 z 1924 r. poz. 741) w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych, a w szczególności zmiany niektórych przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 346) oraz ustawy z dnia 18 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 165).

Art. 1. Ustawę z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75 z 1924 r. poz. 741) w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych, a w szczególności zmiany niektórych przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 346) oraz ustawy z dnia 18 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 165) uzupełnia się w sposób następujący:

W art. 12 ustawy z 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75 z 1924 r., poz. 741) w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych, a w szczególności zmiany niektórych przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 346) oraz ustawy z dnia 18 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 165) po wyrazach „łącznie z województwem śląskim” wstawia się wyrazy „przyczem przepisy powyższej ustawy na terenie b. dzielnicy pruskiej dotyczą także tych wszystkich gruntów o obszarze do 5 hektarów ziemi, które były wydzielone przed 28 sierpnia 1924 r. i są jeszcze obecnie we władaniu drobnych dzierżawców, o ile eksmisja nie została w chwili wejścia w życie tej ustawy orzeczona prawomocnym wyrokiem sądowym”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

135.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 19 lutego 1929 r.

w sprawie uzupełnienia niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365).

Art. 1. W granicach upoważnień, zawartych w ustawach, obowiązujących na obszarze województw:

Iwowskiego, krakowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego, na których podstawie władze i organa gminne mogły przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) nakładać kary pieniężne, względnie aresztu, są one z mocy niniejszej ustawy uprawnione do wydawania nakazów karnych w trybie art. 45 ust. 1 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w zastępstwie powiatowej władzy administracji ogólnej, a bez upoważnienia wojewody, wymaganego powołanym art. 45 ust. 3.

Do nakładania kar w trybie nakazów karnych uprawnieni są naczelnicy gmin (wójt, burmistrz, prezydent miasta).

Art. 2. Na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego służy z mocy niniejszej ustawy miejscowym władzom policyjnym w zastępstwie powiatowej władzy administracji ogólnej, a bez upoważnienia wojewody, wymaganego art. 45 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) prawo wydawania nakazów karnych w trybie art. 45 ust. 1 powyższego rozporządzenia co do przestępstw, do których z mocy szczególnych przepisów ustaw, dekretów i rozporządzeń, wydanych przez władze polskie, miała przed wejściem w życie tego rozporządzenia zastosowanie ustawa z dnia 23 kwietnia 1883 r., dotycząca wydawania policyjnych zarządzeń karnych przeciw wykroczeniom (Zb. Ust. Pr. str. 65).

Art. 3. Stosowanie nakazów karnych przez władze i organa, wymienione w art. 1 i 2, jest dopuszczalne także w wypadkach, w których przysługiwało im prawo orzekania o odszkodowaniu lub konfiskacie, o ile wysokość szkody, względnie wartość skonfiskowanego przedmiotu nie przenosi kwoty 30 zł.

Art. 4. Grzywny, wymierzone na podstawie art. 1 lub 2, oraz skonfiskowane na podstawie art. 3 przedmioty, względnie kwoty, uzyskane za nie drogą sprzedaży, przypadają w razie braku odmiennych postanowień w ustawach szczególnych na obszarze województw, wymienionych w art. 1, na rzecz gminy z przeznaczeniem na cele opieki społecznej, zaś na obszarze, określonym w art. 2, na rzecz tego, kto ponosi rzeczowe koszty miejscowego zarządu policyjnego.

Na pozostałym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wpływają grzywny, nałożone przez władze gminne w trybie, przewidzianym w art. 45 powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o ile szczególne ustawy nie stanowią inaczej, na rzecz gminy i mają być użyte na cele opieki społecznej.

Postanowienia ustępu pierwszego mają zastosowanie wówczas, gdy orzeczenie karne wydaje powiatowa władza administracji ogólnej na skutek sprzeciwu, przewidzianego w art. 46 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu karno-administracyjnym.

W wypadku skierowania sprawy na drogę sądową grzywny, orzeczone przez sąd, przypadają na rzecz Skarbu Państwa, o ile ustawa szczególna nie stanowi inaczej.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie czternastu dni od jej ogłoszenia.

Do spraw, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

136.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 lutego 1929 r.

o zakazie używania francuskich nazw regionalnych.

Na podstawie art. 4 p. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559) i w myśl art. XXVI ust. 2 p. 1) i 2) Konwencji Handlowej między Polską a Francją z dnia 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 67, poz. 468) zarządza się co następuje:

§ 1. W handlu wytworami winnymi na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej zastrzega się prawo używania nazw terytorjalnych, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia, wyłącznie dla wytworów tych producentów, którzy na podstawie prawa obowiązującego we Francji są uprawnieni do używania tych nazw jako regionalnych na terytorjum Republiki Francuskiej.

§ 2. Do nazw terytorjalnych podpadających pod przepis § 1 należą:

a) w zakresie win:

- 1) „Alsace” (vin d’)
- 2) „Ammerschwihr”
- 3) „Arbanats”
- 4) „Anjou”
- 5) „Auxey”
- 6) „Banyuls”
- 7) „Barrer”
- 8) „Barsac”
- 9) „Bâtard-Montrachet”
- 10) „Beaujolais”
- 11) „Beaune”
- 12) „Belvès”
- 13) „Bergheim”
- 14) „Bergerac”
- 15) „Berson”
- 16) „Blaye”
- 17) „Blayais”
- 18) „Blosen” (vin du)